

[Ministeren for kulturelle anliggender]

er nogle begrænsninger, der ligger i, at de satellitter, der bruges, kommunikationssatellitterne, i princippet er satellitter, som bruges til en lukket teletransport, som ikke uden videre er åben. Og det gælder også i et vist omfang for noget af programstoffet, idet der er stillet betingelser, som skal efterleves, f.eks. betaling for dette programstof. Det skal kontrolleres, det er man forpligtet til, når man har stillet den satellittransmissionsmulighed til rådighed, som er stillet til rådighed af de post- og telegrafvæsenere, som er gået sammen om disse satellitsystemer.

Desuden er der spørgsmålet om typegodkendelse, som er nødvendig. Det kender vi også på andre områder, hvor man har teknisk udstyr, som skal opfylde visse specifikationer, for at man kan undgå nogle konsekvenser, som man ikke ønsker, i dette tilfælde f.eks. med hensyn til forstyrrelse af andre telejenester, radiofoni og fjernsyn.

Der er faktisk nogle gode og nødvendige begrundelser for de tekniske begrænsninger, der er, men i princippet er der nu tale om frihed og om konkurrence mellem de forskellige modtagesystemer, enten det er satellitsystemer eller et system af kabelbåret tv-rundsending. Samtidig er de behov, som erhvervslivet kan have til bredbåndskommunikation, imødekommet og sikret.

Jeg vil sige til fru Ingerlise Koefoed, at man i virkeligheden ikke kan sige, at med dette er teleselskabernes drømme om den store fremtid skrinlagt, for når man ser nærmere til, har de drømme mest været til stede hos dem, der var kritiske, og som var modstandere af den plan, som blev lagt ved den form, som hybridnettsaftalen havde i sin første udgave. Det har hele tiden været en markedsbestemt udvikling, hvad også andre ordførere har været inde på, der skulle finde sted, og der har været den nødvendige afgrænsning af økonomien mellem kabelsiden i telefonselskabernes økonomi og den øvrige økonomi. Det er ikke rigtigt at sige, at der har været en sammenblanding, som nu er ophævet. Det har heller ikke været tilfældet tidligere.

Jeg er i hvert fald godt tilfreds med, at vi ikke får et kabelnavn, som det har været foreslået, for jeg synes, det er en urimelig, unødvendig administration med et sådant kabelnavn. Man ville også gribe ind i det, som er den enkelte og de enkelte forenin-

gers opgave at løse, nemlig at tage stilling til for deres egne kabelsystemer, deres egne fællesantenneanlæg, hvilke programmer de vil vælge. Det er grundlaget for vort system herhjemme, at vi har antenneforeningerne, og det er foreninger, som bør have den frihed, og som man ikke skal lovgive om, og man skal ikke blande sig i måden, de kører på. Derfor synes jeg også, det er en rimelig løsning. Jeg er glad for, at vi med Socialdemokratiet er nået frem til en løsning af problemet om mindretalsindflydelse, som består i, at man giver nogle forskrifter og forslag til, hvordan mindretalsindflydelse kan gennemføres i foreninger, når man ønsker det, og at også reglerne for brugerindflydelse har fået den form, de har, således at de går ind som et vilkår med de andre vilkår, som må sættes for en tilladelse til brugen af disse kabelsystemer, som skal gives af ministeren for offentlige arbejder.

Med dette har jeg for så vidt også svaret fru Lone Dybkjær på, hvorfor jeg stadig væk mener, at der er tale om en hybridnettsaftale, for der er stadig væk en aftale, der fastsætter nogle rammer og ønsker for udbygningen af kabelsystemer her i landet, for nedlægning af lysledere, for mål, der skal nås, inden for bestemte grænser til 1991, som de fem partier er enedes om. Jeg mener stadig væk, at det er med god grund, at vi taler om en justering af den hybridnettsaftale, vi nu fører videre, og som jeg regner med, netop når vi nu har fået den rimelige konkurrencesituation frem, vil udvikle sig med, som hr. Arne Melchior var inde på, større hast, end det hidtil har været tilfældet.

Tastesen (S):

Jeg har to bemærkninger i denne runde. Den første skal være til ministeren – om et kabelnavn. Principielt har vi fra Socialdemokratiets side ønsket, at man fra starten fik et kabelnavn. Om udviklingen vil vise, at det ikke er nødvendigt, beror på det decentrale system, som nu bygges op omkring antenneforeninger og brugerindflydelse osv. Vi vil selvfølgelig iagttage udviklingen og se, hvad der sker her. Hvis det viser sig at køre, som vi ønsker det, er der selvfølgelig ikke behov for et kabelnavn, men i forbindelse med de mange programtilbud, der kommer fra nabo-lande, fra satellitterne osv., kan der efter vo-